15 sierpnia: Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Tekst Ewangelii (*?k* 1,39-56): W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w [pokoleniu] Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: «Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana».

Wtedy Maryja rzekła: «Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy. Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej. Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia, gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny. Święte jest Jego imię - a swoje miłosierdzie na pokolenia i pokolenia [zachowuje] dla tych, co się Go boją. On przejawia moc ramienia swego, rozprasza [ludzi] pyszniących się zamysłami serc swoich. Strąca władców z tronu, a wywyższa pokornych. Głodnych nasyca dobrami, a bogatych z niczym odprawia. Ujął się za sługą swoim, Izraelem, pomny na miłosierdzie swoje - jak przyobiecał naszym ojcom - na rzecz Abrahama i jego potomstwa na wieki». Maryja pozostała u niej około trzech miesięcy; potem wróciła do domu.

«Wielbi dusza moja Pana, i radauje si? duch mój w Bogu, moim Zbawcy»

P. Abad Dom Josep ALEGRE Emerytowany opat Santa Mª de Poblet
(Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj obchodzimy uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny z ciałem i duszą. «Dzisiaj – jak mówi św. Bernard – do Nieba zostaje wzięta Dziewica pełna chwały i napełnia rozkoszą mieszkańców niebios». Do tego dodaje następujące, wspaniałe słowa: «Cóż za piękny dar przekazuje dzisiaj Ziemia Niebu! Dzięki temu gestowi przyjaźni – dawania i otrzymywania – łączy się to co ludzkie z tym co boskie, to co ziemskie z tym co niebieskie, to co pokorne z tym co wzniosłe. Najwspanialszy owoc ziemi jest tam,

skąd pochodzą najlepsze dary. Wyniesiona na wysokości, Święta Dziewica rozdziela swoje dary ludziom».

Pierwszym darem, którym cię obdarowuje jest Słowo, które Ona potrafiła zachować z wiernością i sprawiła że wydało ono owoc dzięki cichej i przytulnej głębi jej serca. Podczas gdy Słowo w niej trwało, a Życie dla ludzkości zostało w niej zostało poczęte «Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w [pokoleniu] Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę.» (Łk 1,39-40). Obecność Maryi potęguje radość: «Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie» (Łk 1,44) – wykrzykuje Elżbieta.

Przede wszystkim jednak udziela nam swojego daru wdzięczności, jej własnej radości wyrażonej śpiewem, jej Magnificat: «Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy...» (Łk 1,46-47). Cóż za wspaniały prezent otrzymujemy z niebios wraz ze śpiewem Maryi, dzięki któremu stało się Słowo Boże. W tym śpiewie znajdują się wskazówki, które pomagają nam nauczyć się tego, jak łączyć to co ludzkie z tym co boskie, to co ziemskie z tym co niebieskie, żeby odpowiedzieć tak jak ona na dar od Boga, którym jest Jego Syn. Podążając za przykładem Maryi, która jako pierwsza doznała chwały, do jakiej jesteśmy przeznaczeni, aby być darem od Boga dla świata, a jutro darem ludzkości dla Boga.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Święto Wnibowzięcia Maryi Panny proponuje nam rzeczywistość radosnej nadziei. Jesteśmy pielgrzymami, a Nasza Matka uprzedziła nas i ukazała nam kres tej drogi. Potwierdziła możliwość dotarcia do celu, jeśli pozostaniemy wierni.» (Święty Josemaría Escriva)

- «W tym Chwalebnym Wniebowzięciu patrzymy na Maryję jak prowadzi nas do nadziei i do przyszłości pełnej radości, jak ukazuje nam drogę do celu, jak uchwycić się wiary w jej Syna i nigdy nie tracić przyjaźni z Nim, lecz pozwolić się oświecić i prowadzić Jego słowu» (Benedykt XVI)

- «Po dopełnieniu swego ziemskiego życia Najświętsza Dziewica Maryja została wzięta z ciałem i duszą do chwały nieba, gdzie uczestniczy już w chwale Zmartwychwstania swojego Syna, uprzedzając zmartwychwstanie wszystkich członków Jego Ciała.» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 974)